

NU TAPPAR JÄMSTÄLLDHETSARBETET STYRFART – FÄRRE MYNDIGHETER HAR JÄMSTÄLLDHETSUPPDRAG

Regeringen har det senaste året minskat sin aktiva styrning av hur myndigheter och andra aktörer ska arbeta med jämställdhet. Jämställdhetsmyndigheten ser risker för att jämställdhetsarbetet prioriteras ner så att jämställdheten stannar av eller går bakåt i Sverige.

– Vi vet att många delar av staten behöver spara och prioritera hårt bland sina resurser. Men jämställdhetsintegrering som regeringens huvudsakliga strategi för att genomföra jämställdhetspolitiken behöver vara synlig i myndigheters regleringsbrev eller särskilda uppdrag. Nu ser vi att betydligt färre myndigheter har sådana uppdrag. Vi befarar att det i praktiken leder till minskade ambitioner när det gäller jämställdhet, säger Peter Vikström, analyschef på Jämställdhetsmyndigheten.

I sin årliga rapport om resultaten av jämställdhetspolitiken ser Jämställdhetsmyndigheten att svåra ekonomiska tider, konflikter i Sveriges närområde och andra kriser påverkar förutsättningarna för ett långsiktigt jämställdhetsarbete. Det syns även i kommunerna.

– Kommunsektorns arbetstagare är i högre omfattning kvinnor än män, så sämre arbetsvillkor till följd av neddragningar drabbar kvinnor i högre utsträckning. Vi ser också att bristande resurser inom äldreomsorgen gör att kvinnor tar mer ansvar för omsorgen av anhöriga. I skolorna leder minskade resurser till att de får svårare att genomföra sitt uppdrag när det gäller jämställdhet, säger Christina Alnevall, utredare.

Myndigheten påpekar också att bilden av hur politiska åtgärder påverkar jämställdheten är snedvriden. De beräkningar som regeringen varje år tar fram i en bilaga till statens budget missar flera viktiga faktorer. Försvaret, rättsväsendet, polis, näringslivsfrågor och miljöskydd fördelas inte på kvinnor och män eftersom de bedöms vara kollektiva utgifter som motsvarar ett

allmänintresse. Samtidigt nyttjar män oftare än kvinnor till exempel kriminalvården och stöd till företag. Däremot räknar regeringen höjda generella bidrag från staten till kommunerna och regionerna samt satsningar på hälso- och sjukvården in i sådant som gynnar kvinnor mer än män.

– Risken är att bilden av hur statens offentliga resurser gagnar kvinnor och män blir alltför förenklad. För att få en helhetsbild behöver vi väga in fler aspekter. Det är också tveksamt om satsningar på sjukvården verkligen ska räknas som att de gynnar kvinnor mer än män eftersom skillnaden i kostnaden till största delen beror på att kvinnor föder barn. Om vi räknar bort att nya samhällsmedborgare föds, som är grunden för hela samhällets existens, minskar kostnadsskillnaderna markant, säger Sofia Lindbom, utredare.

För mer information:

Simon Falk, pressansvarig

031-392 90 52

press@jamstalldhetsmyndigheten.se